

skyldninger og Standpunkter, som alligevel er i Stand til at bevise det, man nu en Gang vil ende med at bevise. Men, som sagt, det, jeg kunde have ønsket, man skulde have indstillet sig paa, var at indvinde de størst mulige Erfaringer baade i den ene og den anden Retning, forinden man skrider videre med Anlægget ved Hanstholm.

Naar nu Forslaget her fremtræder som et Forslag, der tiltrædes af 14 af Finansudvalgets 15 Medlemmer, skulde man jo heraf med en vis Ret kunne slutte, eller i alt Fald vilde man kunne have Anledning til at stille det Spørgsmaal: Betyder det da saa ikke, at den aldeles overvejende Part af Folketingets Medlemmer i Virkeligheden er stemt for dette Anlæg? (*Stenggaard-Kirkegaard*: Jo). Det ærede Medlem Hr. Stenggaard-Kirkegaard siger jo, og jeg tør ikke modsige ham, det er muligt, at han har Ret; men har han Ret, er det lige-godt besynderligt, at man nu snart sagt gennem de 4—5 Maaneder, det Forslag, vi her behandler, har været til Behandling, i Virkeligheden har gaaet her i Tinget og ikke har vidst, om der i Folketinget var et Flertal eller et Mindretal imod at gaa videre i dette Øjeblik. En af de ivrigste og varmeste Tilhængere af, at man gaar videre, er jo det ærede Medlem Hr. Vanggaard, som i dette Øjeblik har stillet sig ved det ærede Medlem Hr. Stenggaard-Kirkegaards Side og ser særdeles veltillfreds ud. Jeg maa have Lov til at sige, at dette lyse Syn har ikke til enhver Tid i de 6 Maaneder været saa fremherskende som i Øjeblikket, saa deraf tror jeg at turde slutte, at dette ærede Medlem — naturligvis i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Stenggaard-Kirkegaard — ikke har været helt sikker paa, hvor Flertallet i denne Sag laa. Vil man altsaa nu slutte ud fra dette, at 14 af Finansudvalgets Medlemmer er for det foreliggende Ændringsforslag, at saa har altsaa Stemningen fuldkommen vendt sig, maa jeg sige, at dette maaske er Tilfældet, men jeg tror nu ligegodt ikke, at det Forslag, som her foreligger, helt dækker dette. Det er nogenlunde utænkeligt, at den højtærede Minister, som jo, den Gang Finanslovforslaget blev forelagt, var af den Mening, at det ikke vilde være klogt i dette Øjeblik at forcere Arbejderne eller overhovedet fortsætte dem, skulde være af en anden Mening i dette Øjeblik. Og med den sikkert store Indflydelse, som de Grunde, den højtærede Minister kan fremsætte, maa have ikke mindst overfor den højtærede Ministers Parti, nærer jeg ingen Tvivl om, at der i Socialdemokratiet findes ikke saa helt faa Medlemmer, som i

Virkeligheden finder det urigtigt at gøre det, som her gøres. Ogsaa indenfor det Parti vil man kunne træffe smilende Ansigter, Ansigter, som i dette Øjeblik er saa langt mere smilende, end de paa andre Tider har været. Man har jo, hvis man er saa heldig en Gang imellem at rejse med Toget fra København over Korsør, kunnet overvære voldsomme Broderkampe om denne Sag. Nu synes de altsaa at være afsluttet med det Resultat, at en vis Part har underkastet sig, og en anden Part, som jeg en Gang i Grunden troede var de smaa, nu staar som de smilende Sejrherrer. Altsaa, jeg tror ikke, at der bag denne tilsyneladende Enstemmighed om, at vi nu skal gaa videre, i Virkeligheden ligger en nær saa stor Enighed, som det kunde se ud til her, og det er i ganske særlig Grad paa Grund af, at jeg ikke tror det, at jeg for mit Vedkommende ikke har villet være med til at indstille, at man forhøjede den paa-gældende Bevilling med 300 000 Kr.

Hvorledes Stillingen er indenfor mit eget Parti — og der kunde dog maaske være nogle, der vilde finde, at det var lige saa naturligt, at jeg beskæftigede mig med det, som at jeg beskæftiger mig med, hvorledes Stillingen er indenfor andre Partier —, derom maa jeg sige, at jeg tror, at der i alt Fald er en Del, som vilde have fundet det rigtigst at se Tiden an, forinden man bestemte sig til at gaa videre. Men desværre har den Form, som den højtærede Minister har, om jeg saa maa sige, valgt for at standse Anlægget en vis Tid, været en saadan, at vi indenfor mit Parti ikke har kunnet tiltræde Forslaget alene af formelle Grunde, idet vi har set saaledes paa det, at det, der skete ved, at man standsede et Arbejde, som er paabegyndt, i Virkeligheden var en Slags Lovgivning paa Finansloven, og dette er vi alle indenfor mit Parti imod. Desværre er der ikke kommet til at foreligge en Situation, hvor der er blevet fremsat et særligt Lovforslag om dette Forhold, som har kunnet medføre, at man frit har kunnet udtale sig for og imod. Men som Sagen nu foreligger, er der i Virkeligheden, saa vidt jeg kan skønne, naar man som jeg i Lighed med mit Partis øvrige Medlemmer ser saaledes paa det, at Ændringer af den heromhandlede Art bør ske paa særlig Lov, for mig ingen Mulighed for ved en Stemmeafgivning imod Forslaget at tilkendegive, at jeg er en Modstander af det, der her er sket. Som Forholdene ligger, maa jeg indskrænke mig til at afholde mig fra at stemme og saa i øvrigt lade den